

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1948/2021
18.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Споменке Зарић, чланова већа, у правној ствари предлагача АА из ..., ББ из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., чији је пуномоћник Милина Марковић, адвокат из ..., против противника предлагача Општине Уб, коју заступа Општинско правобранилаштво Уб, ради исплате накнаде за одузето земљиште, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 453/20 од 24.09.2020. године, у седници већа одржаној 18.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 453/20 од 24.09.2020. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Убу Р1 23/14 од 02.03.2020. године (чији је саставни део решење о исправци Р1 23/14 од 29.05.2020. године), ставом првим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачима на име накнаде за одузето земљиште, исплати износе од по 1.648.833,38 динара, у једнаким тромесечним ратама у року од 10 година, почев од истека године дана од правноснажности решења, са каматом од 02.03.2020. године до исплате, као што је ближе наведено овим ставом изреке. Ставом другим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачима накнади трошкове поступка у износу од 2.581.500,00 динара.

Решењем Вишег суда у Ваљеву Гж 453/20 од 24.09.2020. године, одбијена је, као неоснована, жалба предлагача АА, ВВ и ГГ и потврђено је првостепено решење.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, предлагачи су благовремено изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права и битних повреда одредаба ванпарничног поступка.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5, у вези чл. 403. став 1. и 420. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020), у вези члана 30. став 2.

Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 25/82... 106/2015) Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Правноснажним решењем одлучено је о праву предлагача на исплату накнаде за одузето земљиште за које је наследницима ранијег власника утврђено право на новчану накнаду делимичним решењем Комисије за враћање одузетог земљишта СО Уб од 18.02.2008. године, с обзиром да између учесника који су остварили право на новчану накнаду за одузето земљиште и обвезника плаћања новчане накнаде – ДПП „ДД“ из ..., није постигнут споразум о висини накнаде за одузето земљиште. Решењем Трговинског суда у Ваљево Ст.бр. 323/03 од 22.03.2010. године закључен је стечајни поступак над обвезником накнаде, чиме је исти престао да постоји као правно лице, па је услед немогућности обвезника да предлагачима исплати новчану накнаду обавеза прешла на Општину Уб, на основу члана 12. став 3. Закона о враћању одузетог земљишта. Вредност спорних парцела утврђена је вештачењем од стране вештака геодетске струке ради идентификације земљишта и прибављањем извештаја Пореске управе, те вештачењем од стране Комисије вештака из Градског завода за вештачење са седиштем у Београду. Новчана накнада је одређена на основу налаза и мишљења вештака Градског завода за вештачење из Београда осим за кп.бр. .../..., за које је накнада одређена према извештају Пореске управе која је обрачунала већу цену од Градског завода за вештачење. Висина накнаде је утврђена према тржишној вредности парцела као за пољопривредно земљиште, јер је такав карактер земљишта у време доношења одлуке о висини накнаде. Одлука о накнади за одузето земљиште донета је у складу са правним схватањем Врховног касационог суда израженим у бројним одлукама којим је одлучивано о висини накнаде у истој или сличној чињенично правној ситуацији.

Одредбом члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, прописано је да у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија је дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено. Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Према становишту Врховног касационог суда предлагачи немају правни интерес за изјављивање ревизије против другостепеног решења с обзиром да су тим решењем добили накнаду за одузето земљиште, при чему предлагачи у току поступка нису тражили прецизираним предлогом већи износ у односу на досуђени, па побијано решење нема одбијајући део, против кога би, у случају да побијани део прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења предлога, предлагачи могли да изјаве ревизију која би била дозвољена, у смислу члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку и члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, ревизија предлагача од 04.11.2020. године, није дозвољена, због непостојања општих услова од којих зависи право предлагача на изјављивање

ревизије против решења другостепеног суда, као и због непостојања правног интереса предлагача, имајући у виду да су побијаним решењем остврили накнаду за одузето земљиште.

Сходно наведеном, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, применом члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић